GRADSKA BIBLIO... JURAJ GIŽD... ŠIBENI... NAUČNI RE...

Šibensko izdanje (II)

Poštarina plaćena

TRIBUNA

IZLAZI SVAKI DAN
UPRAVA: Šibenik ulica Episkopa Milaša.
UREDNIŠTVO: Šibenik, ul. Ep. Milaša. Telef. 44.
PRETPLATA mes. d. 25, za inostranstvo din. 35.
Primerak 1.- dia.

GODINA V | RUKOPISI se ne vraćaju | Ponedeljak 15 marta 1937 | ČEKOVNI RAČUN Zagreb 46.796 | BROJ 62

Kratke vesti

— MUSOLINI, pretsjednik italijanske vlade, odredio je naročite taktičke i političke mjere u korist Muslimana u italij. kolonijama koje će mu priuštiti naslov. »Zaštitnika islama«. Ova zaštita islama imaće odjeka kod muslimana cijelog svijeta.

— VELIKE NASLAGE kamene soli pronađene su u Mladicama kod Siminog Atana, Drinska ban.

— ZBOG NADOLASKA Dnnava električna centrala u Novom Sadu nije mogla da radi. Za jedan dan zamenila ju jedna lokomotiva.

— RUMUNJSKA VLADA podnijela je parlamentu zakonski predlog o produženju opsadnog stanja u zemlji do 15 sept.

— DA BI PRIMILA u članstvo Egipat koncem maja sabraće se skupština Društva naroda

— U VENECIJSKIM lagunima, usljed velikih kiša, toliko je narasla voda da je prodrla u grad i poplavila dobar dio terena.

— IZMEĐU Berlina i Burgosa sklopljen je ugovor koji obezbeđuje Njemačkoj kroz 35 godina 400 hiljada tona željeza godišnje, dok Španjolskoj se obezbuđuje ratni materijal.

— NAD ODROM svoje mrtve 20-godišnje jedinice, kragujevački trgovac Rajko Naumović obavio je potpun ceremonijal vjenčanja i priredio svadbenu gozbu.

— ZAKONODAVNI odbor senata izradio je protupredlog zakona o štampi koji vlada namjerava da donese. Ministar pretsjednik Blum u srijedu će prisustvovati sjednici toga odbora, da o tom predlogu, izrazi svoje mišljenje.

— BRITANSKA sredozemna i domaća flota nakon zajedničkih manevara dopolovila je u Gibraltar,

— POSLE uskrsnog raspusta vlada će podneti parlamentu na odobrenje predlog za proširenje prava regenta Hortia. Predlog biće diskutovan i zaključen pre letnjeg odmora.

— VENČANJE vojvode od Vindsora i gđe Simpson obaviće se posle krunisanja u Londonu.

— ŠTRAJK lučkih radnika na Sušaku završen je, pošto su radnicima povišene nadnice za 25 posto.

— DO PONOVNIH studenskih nemira došjo je na sofijskom univerzitetu koji će zato biti zatvoren na 2 dana. Uhapšeno je oko 100 lica.

— NOV SPOR između Austrije i Njemačke izbio je zbog novog izdanja mayerovog leksikona tj. zbog napisa o pok. Dolfusu u njemu.

BRISL, 15 marta (h) Belgija se nalazi u teškoj psihozi izborne borbe. U mnogim mjestima je došlo do suboba između reksista i pristalica drugih stranaka.

ATINA, 15 marta (h) Grčki kralj Đorđe vratio se sa svojom pratnjom u prestolnicu poslije svog kraćeg krstarenja po otocima.

Prvi „sjedeći štrajk" u Čehoslovačkoj

PRAG, 15 marta (Č) U fabrici češkomoravske Kobden d. d. izbio je prvi u Čehoslovačkoj »sjedeći štrajk«.

Oživljenje Društva naroda i obezbeđenje kolektiv. sigurnosti

Želja Rusije za povratak Njemačke i Japana u Ženevu. — Rusija je spremna da odbije svaki napad na sebe.

LONDON, 15 marta [h] Sovjetski ambasador Majski primio je novinare i izjavio im da obzirom na događaje zadnjih 15 mjeseci Sovjetska Rusija je mišljenja da je opasnost rata danas veća nego prije. Ovom konstatacijom ambasador Majski je ciljao na japansko-njemački sporazom.

Tvrdim da je ovaj ugovor vojni savez „protiv Rusije. Sovjetska Rusija — nastavio je Majski — je uspjela do zadnjih godina obezbjedi svoju zapadnu i istočnu granicu. Snabdjevena velikom industrijom, aviacijom i drugim odbrambenim sredstvima Sovjetska je Rusija ubeđenja da su njene granice neprobojne. Zato je ona spremna da odbije svaki napadaj sa koje god strane došo, do šo on od jedne ili više sila. Rusija se može sama boriti, ali ona nemože bez potpore drugih sila da spreči novi svjetski rat. Ona teži ponovnom oživljenju Društva naroda i pojačanju kolektivne sigurnosti.

Majski na kraju ponovo izjavljuje da je želja Rusije da Njemačka i Japan ponovo vrate u Ženevu.

MOSKVA, 15 marta (h) Na poljskoj granici održani su veliki sovjetski vojni manevri.

Kod Habanovca, na ruske-mandžurskoj granici istovjetno su održani veliki vazdušni manevri aviacije.

Musolini u Libiji

RIM, 15 marta [h] Jučer je u Derni g. Musolini primio svoje ministre, a zatim pregledao novootvorenu arapsku djevojačku školu.

Jutros je napustio Dernu i otputovao svojim kolima novom cestom za Sirenu. Uzduž ceste priređivane su mu spontane ovacije muslimanskog žiteljstva.

BARI, 15 marta (r) Prigodom otvorenja „Fiere campionarie« u Tripolisu prisustvovali su mnogi poslanici stranih država, između kojih poslanici Njemačke i Francuske.

40-god. vojne službe GENERALA BLOMBERGA

BERLIN, 15 marta (h) Njemački ministar vojni general Blomberg jučer je proslavio 40-godišnjicu vojne službe. General je primio brojne čestitke iz inostranstva i zemlje. Vođa Rajha g. Hitler ovim povodom imenovao je generala za šefa 43-će baterijske regimente.

60 godišnjica Dr Frick-a

Firer čestita ministru Dr Friku prigodom njegove 60 godišnjice

Poboljšanje privrednih odnosa izmedju Jugoslavije i Engleske

LONDON, 15 marta [h] Prigodom otvorenja godišnjeg kongresa prestavnika industrije i privrede održao je naš poslanik Dr S. Gruić govor u kojem je istakao znatno poboljšanje privrednih odnosa izmedju Jugoslavije i Engleske.

Ratišta Spanije pod snježnom mećavom

koja osporava svaku veću operaciju

VALENCIA, 15 marta (r) General Franko dao je izjavu zastupnicima štampe u kojoj veli da je potpuno uvjeren da bi već bio svršio građanski rat u Španiji, da se nisu umješali stranci i stvorili međunarodnu armadu. Broj vojnika u međunarodnoj armadi kreče se oko 36000.

SALAMANKA, 15 marta (h) Ljevičarske radio — stanice javljaju da su u okolici Vigovese, u provinciji Valencije, izbili teški nemiri. Specijalno odelenja policije i milicije teškom su mukom uspostavili red i mir. Postrekači nemira su na mjestu streljani.

SALAMANKA, 15 marta [h] Odelenje nacionalističkih trupa pukovnika Atencia prodrlo je jučer iz svojih položaja pred San Martinom dela Vega i uspješno uspelo protivničke položaje napredovavši tako za 10 kilometara.

LONDON, 15 marta [h] Diplomatski pretstavnik vlade u Valenciji predao je u Forenj opisu notu identičnu onoj koju je njegov kolega predao sekretarijatu Društva naroda u vezi sa prisutnošću italijanskih trupa na madridskom frontu.

SALAMANKA, 15 marta [h] Glavna nacionalistička komanda dala je izvještaj o operacijama pred Guadalahovom Vrlo nepovoljno vrijeme srelo je sve operacije na mali defanz van obim. Nacionalističke prve linije napredovale su tokom jučerašnjeg dana samo 2 kilometra.

Na havarskom frontu zauzele su nacionalističke jedinice, pored velike mećave, položaje milicionera kod Tigvarona

Na južnom frotu nije bilo nikakvih promena usljed velikih snježnih mećava.

SALAMANKA, 15 marta [h] Pet nacionalističkih aviona bombardovalo je magacine i aerodrom u Sabaderi u okolici Barcelone. Zatim su bombardovali fabriku avionskih motora i oružja »Kros«

Kobno mjesto
13 mrtvih i 50 teško ranjenih

PARIZ, 15 marta [h] Kov Puljresta došlo je jučer do teške željezaičke nesreče. Jedno stablo sa obližnjeg brežuljka, usljed nadolaska vode, skliznulo je na prugu i izazvalo katastrofu. Jureći voz udario je u stablo i djelomično se prevalilo. Posledica ovog sudara je 13 mrtvih putnika i 50 teško ranjenih.

Napomenuti je originalnost ove katastrofe. Godine 1911 na istom mjestu došlo je do teške željezničke nesreće. I tom prilikom poginulo je 13 ljudi, dok je 50-torica teško ranjeno.

Obavešten o katastrofi odmah je na lice mjesta došo Ministar unutrašnjih djela.

Autonomije nar. manjinama u Čehoslovačkoj

PRAG, 15 marta (č) Ministar pretsjednik dr. Hodža izjavio je novinarima da je vlada ČSR spremna da dade izvjesne autonomije narodnim manjinama.

U vezi vanjske politike g. Hodža je podvukao da sadadnja dunavskih država sa Italijom i Njemačkom je najbolja baza za srednjoevropski sporazum.

Starčević traži a i zaslužio je

drukčije sledbenike koji će tražiti, a i budno čuvati nedeljivu jugoslovensku narodnu snagu i celinu

Nastavak 3

Duh te mase ne sme biti okaljan ničijom blizinom, a najmanje prisustvom opasnog nekog jugoslovenstva u kome bi taj duh mogao da izgubi nešto od svoje zapadne i rimske vekovne, a jako ukorenjene kulture. Taj duh ne sme da izgubi od svoje prvobitnosti individualnosti. Stoga treba strogo povesti računa i izmeniti duhovne i materijalne granice do kojih se prostire taj duh, treba ga i čuvati od svake „jugoslovenske i jeretičke pravoslavne hrišćanske nauke" i tako ga postaviti na jednu novu političko nacionalnu osnovicu. I da bi se tom narodu, žrtvi takvih potresa, dalo mogućnosti da ispolji tude želje i nejasne misli svojih vođa, njoj se prireduju „trionfi", i „circenzes" kojima treba tom „još nepojugoslovenjenom i, neokaljanom delu" što pre — na vreme — odvratiti poglede od jedino realnog snažnog i divovskog jugoslovenstva pred kojim će gospoda danas ili sutra položiti malo podignuto oružje i osetiti jednom mnogo jače spone veze među porodicama južnoslovenskim — nego što ih oni sada zamišljaju i osećaju. Znače oni da u današnjoj Jugoslaviji ne pita se više: Ko je kakve — i čije je krvi — dali plave ili crvene — da li je pripadnik jedino spasonosne „katoličke" ili „jeritičke pravoslavne vere".

Danas na nesreću toga ima. To se i traži, katkad i mikroskopski, dok se ne pročeprka pa i najneznatnije stvorenje koje je nekad, u praiskonsko vreme, postavila i najnoviji kamen u temelje — samo čistog nemešanog, nekrižanog separatizma, tesnogrudnog nacionalizma u nepatvorenog katolicizma.

Na sreću takovih je bilo malo, jer su svi ovi, istovremena, kakad svesna, ponekad nesvesno polagali i prve temelje — nesamo uzornim granicama svoje najbliže rodbine već i širokoj prostranoj istokrvnoj deci, jednakoj po krvi, radu, plemenu i veri – današnjoj našoj ustoljenoj, velikoj otadžbini sa arеolom Karađorđevića.

U nizu raznih proslava proslavljena je i uspomena na 40—godišnjicu od smrti Ante Starčevića tog tribuna čista hrvatstva, ali i jednog od vrlo zanimivih ličnosti stovenskoga juga. Sve proslave koje su se održavale u najzabitnijem selu — barem u crkvi imale su širih razmera i naročitih tendencija.

Kako je pokojniku mirisao tamjan onih ljudi koji su grozničavo prihvatili, ideju proslave i davanje zadušnica a koje je Starčević nazivao „smrdljive popesine". Kako da objasnim stvar naših svetih pastira duhovnih i krišćanskih? Kako da iz njihovih ruku primamo sveta Tela velikog Krista čiju su nauku i religiju zaodenuli u majmantiju jezuitskog politiziranja. Kako da gledamo na jednu iznenada vaskrslu ljubav hrišćansku prema tom pokojniku koji je kao svrzmantija bia u skladu sa svim pre nego li sa verom, a napose katoličkom crkvom i njenim sveštenstvom, koje je on smatrao glavnim krivcima i najopasnijim za sva zla koje je udaralo i bičevalo hrvatski deo našeg naroda? Odkud danas u jedamput ta topla ljubav i obavezno odavanje pieteta pokojniku?

Biće da je — »Tko tebe kamenom ti njega kruhom«.

Kuda vodi takva akcija katoličkih vernika? Nije li to pripremanje „nove krstaške vojne" protiv „nespasonosnih" vera? Zar se tako širi krišćanska, Hristovska ljubav prema bližnjemu?

Kakve su, i koji je cilj katoličkih organizacija „Saveza križarskog bratstva" i „Demagoja". Pa to su „demokratske spasonosne organizacije" kojima nije cilj — jasno — „da teroju politiku u strogom smislu reči, ali da svoje članove pripremaju da teroju dobru politiku u svemn nadalnuti hriščanskim načelima", (reči Pape Pija XI). Biće zlo ako se politika ne istrese na pragu crkvenom, pre ulaska u hram, jer je onako vo uvlačenje kojekakvog običnog politiziranja plemenskog, separatističkog oskrnavljenje one čistoče i svetosti Božjeg hrama u kome Hrist i „Kraljica Jugoslavena", t. j. hrišćana, čuva svoju pastvu.

Bože! da li su svi tačno shvatili, ispravno [celu ideologiju Starčevićevu? Ali čudnovata pojava kako je Ante Starčević u zagrobnom životu dobio kao svoje jake pristalice one koji s njim za života nisu imali ništa zajedničkoga, kao ni s njegovim idejama i radom. Što može njegov duh da im odgovara? O vi koji stojite na čelu — i to većinom odborima za proslavu — nijesam li bio odlučan i izraziti protivnik i gonitelj za života? Nijesam li bio jedan od najradikalnijih antiklerikalaca u našem narodu? Nijesam li sa sebe zbacio nesnosnu crnu mantiju?

Nijesam li Vam u svojoj raspravi: „Pasmina Slavoscrpska po Hrvatskoj" govorio:

„Popi u nimalo vrednosti ne bijahu, kako kasnije prosukani, a već onda bez uma, poštenja i vere, u zločak najprvi, tražijahu svoju sreću u neznanju i potištenost u herdi puka. „A u puku zapadne crkve, gde potiče štogod dobra i poštena to prečesto dolazi samo otuda što on ne stuša i ne sledi popa".

„U istinu narod Hrvatski ima svu svoju nesreću popom pripisati".

Šta me zaboga slavite — mrtvog kad me za života ne trpiste i goniste? Nijesam li vam naneo najteže uvrede? Ne uputih li Vam najteže i najuvredljivije reči?

Vi, kao i ostali, mora da ste zloupotrebili moju nauku i ideologiju? Šta je zapravo to što pokreće Vas — o ljudi — da slavite 41 godišnjicu moje smrti i da zaboravl ate ljude — mnoge druge — velike takođe i zaslužne, a koji bolje odgovaraju novom duhu vremena, novoj eri u životu oslobođenog mog „velikog Hrvatskog naroda". Ne samo od „Zemuna na Kupi", već od Triglava do Vardara? Šta me mučite? Šta ste unakorodlli moju nauku? Kakav to duh u Vama pronejava? Zar me zato uzeste u svoja „sveta" usta? Zar mi zato palite kandila da ja pokojnik budem sredstva i arude za razjedinjavanje mog dobrog velikog hrvatskog naroda čak do Vardara? Pa „najplemenitiji del hrvatskog naroda je u Srbiji". Zašto me mučite, zašto me zuzimate za takova dela? Da mi otkinete, da mi odvojite onaj najplemenitiji del tog jednog argonizma? Zašto, a Vi moji novi poštovaoci, ne slavite ono što je kod mene rosna, pozitivna, trojna, već koristite negativnu stranu mog ekstremnog duha. Ta niko nije nepogrešiv. Ta ja sam svojom smelom mišlju a narodnom jedinstvu — čovek današnjice, ja sam za puna narodna jedinstva sama šta sam hteo da to bude pod veliko hrvatskim imenom. — Sta stvarate od mene, velikog unitariste, tesnogrudnog i nesavremenog propovednika i pristalicu Vaših malih legija, koje se zanose kratkovidnim nekim izdvojenim uskim nacionalnim individualizmom i njegovim ostvarenjem? Ne bunite pokoj mog duha negativnim i tužnim tumačenjima moje nauke i ne upotrebljujte me mrtva za Vaše svrhe kad im ni živi ne možete biti zvani apostoli, jer padoste opasnim i neispravnim putevima.

(nastaviće se)

Rumunjsko-bugarska

prijateljska suradnja

(Od našeg dopisnika)

BUKUREŠT, marta. — Bukureštske novine reprodukuju članak bivseg bugarskog ministra zemljoradnje G. Vasiljeva, koji je bio objavljen u sofijskom listu „Narod i gruda". Autor članka je pretsednik Drustva rumunsko-bugarske uzajamnosti i zbog je njegovoj izjavi prjpisivan veliki značaj.

U članku odmah na početku stoji, da je 1937 godina započela uspešno već i u tome smislu, što je rumunska vlada opozvala iz Sofije svog predašnjeg poslanika i tako je okončala stanje, koje je u mnogom pogledu bilo već nemoguće. Nije potrebno spominjati se na ono, što je bilo — nastavlja Vasiljjev — neka se time u budućnosti bave istoričari, no potrebno je reći, da moraju biti rešeni još mnogobrojni problemi, koji su ostali nerešni već dobrih dvadeset godina.

Naimenovanje g. Cruceska za novog rumunskog poslanika pretstavlja u tom pravcu dobar znak. Poslanik Crucescu primljen je od sviju krugova bugarske javnosti, pošto je bilo poznato, da očekuje kao i veći deo bugarske inteligencije, kojoj je stalo do toga, da na kraju dodje do dobrog razumevanja između Bugara i Rumuna. Vasiljev piše: »Nikako iz servilnosti, već u ime istine nalazimo, da je potrebno postići iskreno zbliženje između oba naroda. Sofija si želi takvo zbliženje sa Bukureštom, kakvo je postigla sa Beogradom«.

Vasiljev beleži, da su impuls za takvo zbliženje dali poglvari obeju država, no inicijativa izražena sa njihove strane nije naišla, žalibože, na dovoljan odjek među onima, koji sprovode praktičnu politiku svojih zemalja.

„U podunavskom bazenu — piše Vasiljev — srušile su se mnoge kule u vazduhu još mnogo ranije, no što je otpočela španska tragedija. Baš sada je vreme, da se okrene jedna žalosna strana istorije i da se otvori nova strana, sretnija za Sofiju i Bukurešt«.

Vasiljev spominje dalje razgovor, koji je po tom pitanju imao još u 1935 godini sa rumunskim pretsednikom vlade g. Tatarescem, koji je izrazio potpuno shvatanje za potrebu regulisanja odnosa između Bugarske i Rumunije.

Vasiljev završava svoj članak sa rečima: „Metoda skrštenih ruka i otrovanih novinarskih strela ne može ničemu da dovede, dok plemenita rešenost može da donese čudotvorne rezultate za oba naroda. Među njima će se razviti saradnja, koja će veoma često biti trostrukom saradnjom na liniji Bukurešt-Beograd-Sofija".

Privredni pregled

× **Dozvole za lov rakova kamenjara daju banske uprave.** Rješenjem ministra poljoprivrede dozvoljen je lov rakova kamenjara koji su veći od 7 centimetara i stavljanje u promet ovih dozvoljava se samo uz potvrdu nadležnih vlasti. U dozvolama nadležnih vlasti mora se naznačiti da se mogu loviti samo rakovi kamenjari. Dozvole za lov ove vrste rakova davat će banske uprave u svojim područjima i u isto vrijeme vršit će kontrolu preko svojih organa da se lovci pridržavaju uputstva.

Neukusnost

jednog „publiciste i javnog radnika"

Zadnji broj šibenskog „Katolika" donosi ovu originalnu pikanteriju, koju mi prenosimo u celosti:

„U Šibeniku je prošle nedjelje, nakon zadušnica, održana u dvorištu crkve sv Frane i komemoracija pk dra Ante Starčevića, na kojoj je sveučilištarac, gosp. Vinko Nikolić održao lijepi govor.

Prema onoj našoj narodnoj: »Dobru konju sto mana, a rđavu samo jedna« i u tom lijepom govoru bile su dvije neukusne rečenice. Da je govorio, te su mu se izmakle, ne bi smo mu ni zamjerili, ali je čitao, dakle ih je promišljeno, namjerno uvrstio u svoj sastavak.

Prva je: „...skinuo je crnu mantiju". Riječ „crnu" zvučila je prezirno. Mi, koji smo ga slušali, znademo, da je gosp. Nikolić dugo nosio »crnu« mantiju, da ga je »crna« mantija hranila i othranila, da ga je vodila kroz svu srednju školu i dovela ga sve do vrata sveučilišta Slušajući ga nametala nam se misao: da nije bilo »crne« mantije, gosp. Nikolić možda bi bio onoga dana u narodnom suknenom kabanu među slušaocima, a ne u svijetlom proljetnom kaputu na »pergulu« kao predavač. Baš stoga, jer je V. Nikolić izrekao tu rečenicu, bila je jako neukusna.

Druga je: ...biskup Ožegović htio se je osvetiti Starčeviću, »makar u ime Božje«. — Takav izraz pri iednom javnom, svečanom pomenu, bilo od koga izrečen, neukusan je i izvući kao psost, a pogotovo kad izlazi iz ustiju jednoga bivšeg sjemeništarca.

Jedan framasun Fran Folnegović izdavajući djela dra Ante Starčevića u predgovoru piše: »Govorilo se, da će (Starčevica) zastalno imenovati profesorom, ali je to osujetio neki uplivni dostojanstvenik s razloga, kako se općenito držalo, što je natjecatelj ostavio svećenički stališ.« — Zar to nije mnogo finije, ukusnije?

Još jednu malu opasku dobrom konju gosp. Nikoliću: Gosp. Nikolić je ustvrdio, da je Starčević skinuo crnu mantiju (mi bismo rekli „svećeničku mantiju«, a Folnegović bi rekao: „ostavio svećenički stališ"), da se uzmogne posvetiti radu za narod svoj. To je rečeno u takvom smislu, da su slušaoci morali zaključiti, da se „crna« mantija ne može posvetiti radu za narod.

Gosp. Nikolić je darovit mladić, željen nauke, te će biti sigurno poučio političku i kulturnu povijest našega hrvatskog naroda. Stoga on i znade, da se na svakoj stranici hrvatske političke i kulturne povijesti susretamo sa „crnim" mantijama, koje su cio svoj život sprovele u požrtvovnom i nesebičnom radu za svoj hrvatski narod. A da ne listamo stare stranice te povijesti, sjetićemo gosp. Nikolića na »crnu« mantiju začetnika hrvatskoga preporoda u Dalmaciji don Mije Pavlinovića, dalmatinskoga Starčevića don Ivana Prodana, dike našega roda don Frane Bulića itd.

Gospodine Nikoliću, u svom lijepom govoru istakli ste, kako su tuđinske vlasti zanemarivale naš hrvatski seljački narod i njegovu prosvjetu. Dužnost je nas školovanih sinova hrvatskoga seljačkog naroda, da ga prosvjetljujemo, da ga podignemo do stepena učenosti, do kojega su nas podigli njegovi krvavi žuljevi, lašun i motika. No ta se svrha ne postizava neukusnim „tiradama"!

Gospodine Nikoliću, ne zamjerite ovim opaskama. Dolaze vam od jednoga starog svećenika, koji vas voli i poštuje i koji vam želi svaki napredak u solidnom znanju i rodoljubnom radu za naš hrvatski seljački narod.

Stari Starčevićanac"

GRADSKE VIJESTI

Vika i protesti u krešimirovoj ulici

Otrag špar dana u Mačekovoj kancelariji u Krešimirovoj ulici okupili su se vodje HRSa, na čelu sa g. Kaliternom. Sastanku je prisustvovalo nekoliko radnika, kao i gg. Blaškov i Mladinić.

U nemogućnosti, da odgovore na primjedbe radnika, koji ih okrivljuju zbog štrajka, vodiči su stali da se prepiru. Stvar se je tako pooštrila da su ljudi na ulici mogli čuti najpogrdnije psovke na adresu HRSa i vodstva.

Bilo je i pljuvanja u lice izvjesnoj gospodi od HRSa. Konstatiramo, da je u redovima b. HSS sve u redu! (p)

Oglašujte i širite „Tribunu“

Koncerat F. M. D. „Kolo“ i vojnog orhestra

U pečast godišnjice 87 og rođendana G. T. Masaryka održalo je M.F.D. „Kolo“ uz sudelovanje orhestra vojne muzike u subotu 13 marta u gradskom kazalištu. Zborom je dirigovao Mo Stipičević, a sa vojnim orhestrom Mo I. Čižek. Bogati program bio je odlično izveden. Mo Ivu Čižeku „Kolo« je predalo veliki lovor venac sa trobojkom. Priredba je bila dobro posećena. Svaki izvedeni komad publika je nagradila oduševljenim pleskom, a neke tačke, na sveopšti zahtev, morale su biti opetovane. (g)

Skupština zadruge drž. službenika

Skupština zadruge državnih službenika za nabavku namirnica u Šibeniku održana je u nedelju 14 marta.

Skupštini je prisustvovao delegat saveza nabavljačkih zadruga g. prof. Marin Katunarić. Pretsednik zadruge g. Beloti otvorio je skupštinu i podneo opsežćn referat rada u minuloj godini. Sa skupštine poslani su brzojavi Dvorskoj kancelariji i Zadružnom savezu. Posle g. pretsednika podneli su i ostali članovi svoje referate. Pročitan je akt o reviziji zadruge koji potvrđuje njen uzoran rad. Pristupilo se rešavanju odobrenja završnog računa, a zatim je dan apsolutorij dosadašnjoj upravi.

Posle danog apsolutorija razvila se debata u kojoj je učestovalo više lica, među kojima kap. g. Barbarić, g. Dominis, te drugi članovi. Po završenoj debati birana je nova uprava u koju su ušla sledeća lica: upravni odbor: gg. Beloti i Kovačević, zamenici: gg Š. Ostojić, S. Zanetić i M. Ivanišević. Nadzorni odbor: gg. B. Babić, prof. J. Matković i Omer Krpo. (g)

Širite »TRIBUNU«

Zbogom kompaktnosti

Rascjep pjevačkih snaga u Mačekovom pokretu u Splitu — Ivo Tijardović osnovao je sa nezadovoljnicima HPD „Tomislav“ novo glazbeno hrvatsko društvo „Zora“ — Dr Maček novom društvu dao je svoj „blagoslov“

Prilikom osnutka Hrvatskog Pjevačkog društva »Tomislav« u Splitu, iako je ono bilo »hrvatsko“, izvjesnoj gospodi iz Krešimirove ulice nije godilo što društvo se bavi više pjevanjem, a manje politikom. Zato je povedena akcija, da se i ta stvar reorganizira. I namjesto „nestručnog« umjetnika g. Iva Tijardovića, koji je društvu bio pretsjednik, g. Paško postavio je „stručnjaka« g. Jakova Čulića.

Taj gest naišao je već u početku na nezadovoljstvo u redovima pjevača, koji nisu mogli dozvoliti da im se u pjevačko društvo mješaju ljudi, koji se razumiju u pjevanje, ko živina u knjigu.

Već tada i to na skupštini, koja se održala u kavani »Na novoj obali“ došlo je do burnih protesta protiv takovog rada, ali sve bijaše uzalud: pobjedila je partijska „svijest«, čija je »žrtva« morao da bude i g. Tijardović, da bi mogao na njegovo mjesto doći „finansijer xu gospodina u b. HSS“ i osoba povjerenja g. Čulić. No sada, kao što je kompaktnost pokreta došla svugdje do punog izražaja, tako se desilo i medju pjevačkim snagama u b.HSS.

Naime, g. Ivo Tijardović pokrenuo je akciju za osnivanje novog hrvatskog glazbenog i kulturnog društva „Zora«

U tu svrhu posjetio je g. Mečeka u kupincu, kojemu je svojim izlaganjima predočio potrebu osnivanja takovog društva u Splitu, što je g. dr Maček pomno saslušao davši svoj „blagoslov“.

I eto, umjesto jednog HPD „Tomislav“ sada u Splitu dobiva i drugo zvano „Zora«, kojemu pristupaju i kojeg osnivaju nezadovoljnici iz „Tomislava“ (p)

SKUPŠTINA J.R.S.K. „ŠIBENIK“

U nedelju 14 marta održana je skupština ovog našeg agilnog sportskog kluba.

Skupštinu je otvorio presednik g. Dr Šain koji je pozdravivši prisutne u prvom redu napomenuo da u društvo nesme da se uvlači politika, kako su to nekoji pokušali. U klubu mora da se čuje samo sportska reč, a ne politička. Zatim je pročitao brzojave upućene g. Ministru Rogiću i nogometnom potzavezu, koje je skupština jednoglasno prihvatila. Komemorirao je smrt druga igrača pok. Stošića. Napominje da je rad društva u prošloj godini bio velik i požrtvovan. Osnovane sekcije također su mnogo radile.

Zatim dava reč tajniku g. I. Vikari-u koji napominje da je broj članova porastao. Osnovane su 3 sekcije nove. Sa radošću konstatira da profesionalizam nije zahvatio maha u društvu, što najbolje dokazuje da članstvo ne traži moralne koristi, ovo je tu iz same ljubavi za športom. Odigran je lep broj utakmica, koje su doprinele mnogo za sticanje rutina kod momčadi. Nazena koja broji 44 članice radi veoma aktivno. Kako, nažalost, u celoj Primorskoj banovini nema ni jednog drugog tima nazene, to joj je bilo nemoguće za sada javno nastupiti. Plivačka sekcija je jedina koja nije dala nikakvih rezultata. Boks sekcija stalno trenira. Šahovska sekcija radi veoma dobro, ta je upriličila i jednu simultanku sa profesionalcem g. Trifunovičem. Esperanto sekcija održava sada 3 tečaja, a sprema se za proslavu esperantskog pokreta. Umetnička sekcija pokazala je mnogo volje za rad, nu radi neimanja podesnih prostorija, rad u jačem stilu joj je nemoguć. Usled raznih podmetavanja sa strane, odnos među klubovima u gradu nije najbolji.

Po izveštaju tajnika podneo je svoj referat blagajnik g. Drutter Albert. Iz njegovog izveštaja vidi se da je kroz društvenu blagajnu prošlo 65.334·50 Din tako da danas dug iznosi samo 8579 Din.

Presednik g. Dr Šain predlaže da se za počasne članove imenuju gg. Dr Trifunović i Pero Skarica, što skupština jednoglasno odobrava. Zaključeno je da novi članovi nemogu više postojati utemeljitelji, već samo dobrotvori. Donesene su neke izmene u pravilima, koje su bile veoma nužne, za što bolje funkcionisanje društva. Također je donosena odluka da ako bi društvo iz bilo kojih razloga prestalo funkcionisati inventar pripada povereništvu Radničke komore. U koliko se kroz 5 g. nebi osnovao novi klub sa istom svrhom inventar se ima prodati i podeliti nezaposlenim radnicima u Šibeniku. Dat je zatim apsolutorij staroj upravi, te je, posle duže piskusije, izabrana jednoglasno stara uprava na čelu sa g. Dr. Sainom. (g)

Oko predavanje advokata „hrv. demokratije“

Na predavanje g. dr A. Nikolića u Sibeniku osvrnuo se i mjesni »Katolik“ koji u svome izvještaju kaže, između ostalog, i ovo:

»U svom prilično konfuznom predavanju gosp. predavač je izrekao i jednu veliku blasfemiju, koja je morala smutiti svako i malo kršćansko srce. On je Isusa Krista, najidealnijeg reformatora i Boga nazvao anarho-komunistom, jer da nije priznavao nijedne vlasti osim vlasti Oca nebeskoga! To je tako neistinito — to je najblaže što možemo kazati gosp. predavaču — da bi ga i ono maleno dijete iz pučke škole moglo stjerati u neugodni škripac, kad bi mu citiralo Isusove riječi, koje potpuno demantiraju blasfemiju predavača: »Podajte, dakle, caru carevo, a Bogu Božje“. (Mat. 22, 21). To je Isus kazao farizejima, koji su ga pitali, hoće li davati caru porez ili ne. Znamo, pak, iz evanđelja, da je i sam Isus plaćao porez i time priznavao vlast. Pitamo se, dakle: Što je gosp. predavač Nikolić htio time postići, kad je Isusa nazvao komunistom i anarhistom?

Žalimo da se ovo dogodilo u prostorijama „Seljačke Sloge“ i da se sve ovo pokriva plaštem hrvatstva. Žalimo i protestiramo, jer naš je hrvatski narod duboko kršćanski religiozan, pa neće dozvoli, da neka gospoda vrijeđaju njegova najsvetija čuvstva i njegovo kršćansko uvjerenje!«

SPORT

U prvenstvenom susretu

„Osvit“ je porazio „Vuka“

rezultatom 2:0 (1:0)

Šibenik 14 marta.

Kako već davno nije u Šibeniku odigrana jedna nogometna utakmica, to je za ovaj prvenstveni susret između šibenskog Osvita i splitskog Vuka vladao veliki interes među šiaenskim sportašima, pošto je ovo i bila jedna od najvažnijih i najinteresantnijih utakmica u proljetnom prvenstvu splitskog nogometnog potsaveza. Međutim uza sva ta očekivanja, današnji dan je osvanuo mračnim licem, te sportaši nijesu bili potpuno zadovoljni, pošto se je svakog časa očekivala kiša. Dok se ujutro debatiralo o utakmici došao je čas kad je trebalo da se ide na igralište. No mnogi se ne osuđivaju, pošto ih je strah da ne pokisnu, te vele : „Jok, ja neidem !“ dotle drugi bez ikakvog straha su odgovarali : „Pa makar pokiso ko miš, ja idem“. I tako oni „kuražniji“ — vjerni kibici svojim prisustvom došli su da pomognu svom „ljubimcu“ u ovoj borbi.

Očekuje se nastup. Šibenčani ne zaboravljaju „geste“ splitskog Vuka, još iz jesenskog prvenstva, te ih pri nastupu pozdravljaju svojim „fišćukom“, dok naprotiv nastup domaćih bio je aplaudiran „pljeskom“ ruku. Po izlasku sudije, točno u 2.30 igra je započeta vatrenim tempom u kojoj se isticao Osvit svojim prodorima, te opasnim šutevima na goal, ali Mihaljević odlično intervenišе. U 10 min. Vukov prodor Fančović padom u noge spašava siguran gol gostiju. Opet jednaš navala Osvitova, pucana po Sunku svršava u ruke golmana. To isto poslije dvije sekunde čini i Bego. U 14 min. Kacian dobije loptu, koji sa krila prebaci slobodnom Peričiću, a ovaj neobranivo puca u gornji lijevi ugao. Goool ! Publika radosna pozdravlja. Vuk se nimalo ne zbunjuje već naprotiv ugrožava vrata gostiju, te u 20 min. jedan opasan prodor u dva navrata Fančović ponovno padom u noge spašava zrelu situaciju gosta. Lopta se šeta od gola, igra se dosta nesređeno. Osvit se češće javlja Mihaljeviću svojim opasnim šutevima. U 25 min. korner gostiju brani Fančović. U 30 min. Sudac svraća pozornost na sebe, ustavljajući igru, te otklanja upravu koji su bili na igralištu uz tarabe. Igra se nastavlja. Vuk navaljuje, nastoji da izjednači. U 36 min. ugrožava goal, ali i ovog puta Fančović „stilski“ se baca, našto mu publika aplaudira. Opet navala Osvita. U 38 min. Kacian dobije loptu koji puca na goal, ali ovoga puta pogađa u samu stativu. Lopta se odbije, ponovno dobije Kacian, koji dodaje Zaiću, a ovaj sa pet metara pred golom, promašuje siguran zgoditak. Vuk ponovno navaljuje. Očekuje se gol. U 40 min. Fančović bravuzorno obranjujući goal, dokazuje da je golman visoke klase. Ravnopravnom igrom svršava I. poluvreme.

U drugom poluvremenu Osvit je pritisnuo svog protivnika. Lopta se mješa stalno oko vrata gostiju. Igra se u samom kaznenom prostoru, ali i one najzrelije šanse upropašćava Bego. Tek u 20 min. Vuk dolazi do gola, ali Fančović ne spava. Osvit je premoćniji, ali mu ne ide. Mnoge i mnoge zrele šanse

Bego svojim pucanjem pogađa ptice u zraku. Ipak poslije tolikih kombinacija u 30 min. Peričić šalje loptu na gol, koja je našla put te otsjela u mrežu. Goool! Još par kombinacija i Sudac zviždа svršetak.

Osvitova pobjeda je značajna, osvojivši još dva boda. No uza svu tu njegovu pobjedu, i onoliku premoć u II. poluvremenu, ipak nam nije pokazao nikakav futbal. Pojedini igrači u par navrata su mnogo i mnogo grešili, ali svakako se u tome isticao Bego, koji je svojom igrom više štetio nego koristio. Kacian je igrao dobro, ali je ipak više dirigirao nego je igrao. To je od njega vrlo pohvalno, ali bi mu ipak preporučio, što bi svakako bilo korisnije, kad bi se manje nervirao. Da spominjem pojedinog igrača, mislim da je suvišno, ali svakako moram naglasiti da je Fančović bio jedan od najboljih igrača. Svojom paradom, padom u noge, kao i dobrim okom pokazao je svoju sposobnost, obranivši par sigurnih golova, nastojajući da mu se mreža ne zamrči, što mu je do konca i uspjelo, donijevši svom klubu jednu dragocjenu pobjedu.

Sudac g. Katavić — član upravnog odbora splitskog Vuka — poradi svoje objektivnosti, zviždao je i onda kad nije bilo potrebno. — (m. b.)

SLABA IGRA U SPLITU

»Hajduk«-»B.A.S.K.« 3:1

Split, 14 marta.

Klubovi su igrali sa ovim igračima:

„BASK": Mirković, dr. Ivković, Djenadić, Sopčeк, Vojinović, Dimitrijević, Ristić, Čabrić, Matijas, Tomačević, Sajić.

„HAJDUK": Kriše, Milutin, Matošić, Marušić, Purišić, Bakotić, Alujević, Lemešić, Blažević, Matošić III, Kragić.

Golove su dali za Hajduka: Alujević u 7 m., Blažević u 20 m. u I. pol. Matošić III u II. poluvremenu. Za Baska: Čabrić u 40 m. I. pol.

Jaka proljetna južina, praćena velikim vjetrom, a kasnije i kišom, odbila je mnoge ljubitelje futbalske vještine, da prisustvuju ovoj ne baš interesantnoj utakmici. 1.700 gledalaca, koji su po lošem vremenu došli da gledaju pobjeditoce državnog prvaka, nisu ostavili oduševljeni igralište. Istina ružno vrijeme i otsustvo pravog navijanja nije dalo potstreka domaćem teamu, da se bori staloženo i pribrano sa mnogo slabijim protivnikom od čuvenog beogradskog plavog teama. Medjutim i danas se je radilo o dragocjenim bodovima, koje je trebalo dobiti, ako se želi imati častan plasman na tabeli državnog prvenstva. Sva je sreća što je protivnik bio mnogo slabiji od naših „bijelih", pa gledaoci, pored osrednje igre koju je dao Hajduk, nisu strahovali da će im „vječiti beogradski treći" oduzeti usred Splita dva biser—boda.

Jedna loša navika splitske odbrane

U rušenju protivničkih kombinacija i čišćenju pred svojim golom, bekovi i halfovi, bili su dobri a osobito Matošić i Milutin. Medjutim u jednoj igri nije glavno razarati, već treba i graditi, t.j. hraniti svoju navalu upotrebljivim loptama kako bi se rasteretilo same sebe od pritiska protivnika i kako bi se prenijelo ofenzivu u protivnički kazneni prostor. I bekovi treba da učestvuju u ovom gradjenju igre i ne smiju tražiti od halfova, da samo oni moraju da se brinu o tome kako davali doturati dobre lopte. Najbolje je kad bek u poluvisokom luku predje polovicu igrališta i kad tačno dodaje svom halfu ili spojci. Nažalost toga danas nismo vidili. Bekovima je bilo glavno da oduzmu loptu, a kome će je dodati i kako to ih se malo ticalo. Vrlo često bekovi bi pucali vertikalno u vis kao da gadjaju ptice i izgledalo je da nastoje da lopta ide što je moguće više u visinu. Prošla su ta vremena kad se je publika divila onim igračima koji bi što je jače protjerali loptu bez obzira kuda. Daaas se pazi, naravno od strane onih koji igraju moderan futbal, da lopta bude tačno dodana, a ona neće biti dobro pasirana svom suigraču, ako ide u visinu, jer tada gubi smjer i skoro uvijek pada pred noge protivnika, koji opet jurišu pred tudja vrata i tako baš bekovima, dakle onim koji su mu doturali loptu zadaje opet mnogo brige. U svom interesu bek ima dakle da nastoji da što tačnije dodaje svom halfu ili spojci, jer će time i on odahnuti, čim loptu dobije njegova navala. Ovo je velika greška koju prave Hajdukovi bekovi i igrač kalibra jednog Joze Matošića, koga smatraju našim najboljim bekom, mora da se otrese ove velike mane, jer bi ova mogla jednog dana da dovede njegov team u hrdjave vode. Ne može se uvijek spekulirati sa pogreškama protivnika, kao danas, jer se može naići i na opasnog partnera a tih ima dosta u Be ogradu, Zagrebu a i u Sarajevu.

Ni halves—linija nije u formi

Interesantno je da je danas Marušić bio najgori u srednjem redu domaćih dok je Bakotić bio najbolji, iako ni on nije naročito zadovoljio. Purišić nije loše igrao, ali su ga brzo snage izdale, jer izgleda nije u najboljoj fizičkoj kondiciji. Nešto se je malo manje igralo u širinu nego u borbi sa državnim prvakom, pa se je ova promjena na bolje najbolje vidila u tome što je vrlo često zatvarao igru i prisilio gosta da sve igrače baci u odbranu svog gola. Istina spojke Lemešić i mladji Matošić igrali su dobro u polju i bili su od velike koristi svojoj halves—liniji. Iako je protivnička halves—linija bila najbolji dio svog teama, ipak nije mogla zadržati nalet domaćih igrača, koji iako nisu dali onakvu igru kao prošle nedjelje, ipak su bili nadmoćniji od gosta u svim linijama.

Navala kod Hajduka najbolja

Sve do utakmice sa „Beskom" navala „Hajduka" mnogo je brige zadavala i svojoj Upravi i svojim navijačima, koji su prosto očajavali kad bi svi navalni igrači od reda hrđavo pucali i nikad ne bi pogodili cilja. Medutim sada izgleda su prebrinuli veliku brigu, jer se opaža vidljiv napredak i u kombinacijama u kaznenom prostoru i u većoj odlučnosti da se puca a i naposletku u boljem i preciznijem pucanju. Naravno još smo daleko od onoga što bi trebao i za našeg prestavnika u Srednje-evropskom Cupu. Glavni je uzrok boljem startu „bijele" navale bolja forma vode navale Blaževića — popularnog šjor-Tona — i desne spojke izvrsnih Lemešića.

Ova su 2 igrača inicijatori svih kombinacija i svih navala. Poše njih odmah dolazi Frane Matošić i prodorni i brzi ali nešto rastreseni Alujević, koji svojim prepadima stalno ugrožava protivn. gol, ali i koji svojim netačnim pucanjem svakog puta promašuje masu šansi. Danas se je iskupio jednim vrlo efektnim golom.

Kako je igrao „BASK"?

Kako rekosmo najbolji dio njihovog teama bila je halves-linija, koju je vodio stari i iskusni internacijonalac Vojinović odlično sekundiran Sopčekom i Dimitrijevićem, pouzdanim i dobrim halfovima. U užoj odbrani vrlo rijetko tek s vremena na vrijeme bi zablistao stari „laf" dr. Ivković, od koga je Djenadić bio bolji i svježiji. U navali desno krilo je bilo loše i danas je lijevo krilo Sarić bilo dosta prodorno i stvaralo neprilike pred „Hajdukovim" golom svojim dobrim center—šutevima. Ali je najustrajniji i najopasniji za gol domaćih bio mali garavi Čabrić, koji je dao jedan gol. Tomašević, nekad veliki pucač polagao je više na svadu sa „Hajducima", nego li na izbjegavanje driblovanja pred protivničkim golom. Svojim okljevanjem da puca pokazao je, da je sasvim zvan forme.

Kako su pali golovi?

U 7 minuti Alujević nosi neko vrijeme loptu na prsima, zatim nogom jedno 20 metara u paraboli daje vrlo efektan gol. Poslje jednog kornera za „Hajduka" lopta prelazi na drugu stranu i stvara se gužva pred „Hajdukovim" golom. Bakotić dribluje protivnika, dodaje Blaževiću, koji nosi i u 20 min. daje gol. Golman je istrčao, ali je Blažević bio okretniji. Za gosta je dao gol Čabrić u 38 min. i to preko palog vrata Kriše. U II poluvremenu kad je igra bila nešto življa, publika je uzalud očekivala gol, ali nikako da do zgoditka dode iako je „Hajduk" dosta nadmočan. Nekoii pesimisti su se bojali da će gost svojim rijetkim prepadima još i izjednačiti, kad iznenada mali Matošić zatresa protivničku mrežu i time je pao kamen sa grudiju zabrinutih navijača.

A. D.

Fotopomoćnica traži namještenje u ma koje mjesto na obali mora.
Šerka Jelena, Jaša-Tomić.

Roman „TRIBUNE"

JOSIP BODULIĆ:

Tako je sudbina htela....

(Nastavak 12)

Branimir je zdvajao. Nije znao kako da pomogne ni njoj ni sebi. Znao je čemu teže roditelji, ali ona i njihov odnos bili su tu i on nije imao hrabrosti da otstupi na vreme. Bilo je momenata kada ga je gušilo, ali se on stalno sam sebi ispričavao... U tim kolebanjima Gordana je insistirala:

— Zar baš ja moram sve ovo da trpim. Rešiti se, ne biti živ mnogo je lepše. Da! Nadam se da će to biti skoro . . . osećam svaki dan da sve više fizički propadam... da Branimire... tako je bolje. Želim, a i nadam se da ću u najskorije vreme od one Gordane . . . sećaš li je se . . . postati samo jedna slaba sena. Sve su mi oduzeli, sve uskratili što bi mi moglo dati snage i poleta za život . . . oduzeli su mi ono moje . . . nedaju mi ni da mislim, ni da imam, ni da želim tebe ljubljeni... da, ovo mora da se promeni bezuvetno, pa makar to bilo i pogoršanje, na to sam uvek spremna..

Gordana je u Šibeniku prolazila teške časove. Uvek je bila kao u ekstazi. Otsutnost Branimira nerviralo ju je još više kad bi došla do saznanja da bi ga mogla izgubiti ona mu je stalno pisala i u pismima mu iznosila psihološko stanje u kojem se nalazi . . . sve patnje koje mora podnositi zbog velike ljubavi prema njemu. Tako mu je jednog dana pisala:

— Okupiram sebe samo da se otresem makar momentalno ovih užasnih pesimističkih misli koje znaju kao strašan fantom da me progone s jednog kraja kuće na drugi, da me naposletku čitavu ne omota svojim plaštem i ne previne k sebi... tada klonem...

Tu je stala u čitanju svog pisma jer nije htela da on pročita ono što je dalje pisalo. Zgrozila se nad onim što je sama napisala i svoje reči iskrižala. Tada je nastavila:

Pisala sam u užasnom uzbuđenju, ali bolje je da neznaš što je bilo pisano, rekao bi mi da sam luda, ali možda i nisam bila normalna..

Ljubljeni pozdravi mi naš svetionik i ono more koje ga zna ponekad tako lepo i nežno milovati. Idi i seti se kad smo bili slični njima... sada...?

Bio je lep zimski dan. Nad Splitom je grijalo toplo dalmatinsko sunce. Priroda se budila iz kratkog zimskog sna. Iz Zagorja su stizali seljaci svojim kolima na gradski pazar koji je osobitog živopisja, intiman i u svojoj intimnosti originalan. Iako je u neposrednoj blizini gradske luke spaja ih samo velika buka i na pazaru vika i stalan žagor žena, a u buci tutnjava vozova, brodova i lađa između kojih juri mnoštvo putnika, radnnika i poslovnog građanstva.

Poručnik Branimir vračao se obalom sa ručka. Jeo je na starom, usidrenom ratnom brodu u luci. Na ladi je bila i posada pomorskog ureda sa podoficirima i njih nekoliko oficira. Kako je bio zadnji od meseca predigo je još jutros u kancelariji platu. Znao je da mu je to poslednja. Ta i šta će mu više. Ovih dve-tri hiljade dinara dovoljne su za nočašnje lumpovanje. Poslednja je karnevalska noć, poslednji utorak njegovog života. Kod njega je već odluka pala. Poslao joj je pismo malo čas, a oficirska se već ne opozivlje. Nju briše samo — smrt. To je on dobro znao, znao je kolika je teška ta smrt ali nije bio svestan svog položaja.

Zaručnicu, onu lepu jedinicu tamo dole u Južnoj Dalmaciji, ljubio je, . . . ali zamele su ga lepe noći na lukobranskom svetioniku i plavi uvojci nove zvezde Njegova nemirna ćud, ludost i čežnja, ujedno, za ženama gonila ga u novi očaj Gordane Zaručnika već pekla je njegovo srce, ali izlaza nije znao naći. Kao osamljeni Rombizon usred oceana, nalazio se i Branimir opkoljen žarkom ljubavlju, vatrom kojoj nije mogao da odoli...

Neopaženo, na prvi pogled spokojno, šetao se Branimir obalom. Krivudao je između vagona ugljena, naslaga punih vreća i radnika. Ali njegova mašta je stalno radila. Razgovarao se sam sobom, ali sa onom zaslepljenom polovinom koja je zaglušivala glas savesti..

Nije znao da se odupre žarkoj ljubavi Gordanino. I on je ovog poslednjeg utorka bio već toliko pao, da nijedna sila nije mogla da ga natrag vrati. Znao je da će se do malo sati sastati s onom koju njegovo srce silom ljubi, s onom koja ga je znala svega zarobiti. Već mesec je dana bila otsutna. Telefonski razgovori nisub ili dovoljni da ga umire. Ipak je žudio za njom. Bila je to potencirana seksualna ljubav kojoj nije znao napraviti kraj.

(nastaviće se)

Direktor: HAMILKAR VITALIJANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Stampa: Tiskara E. Vitaliani i Sin, Sibenik — Platilo i tuživo u Sibeniku